
Od:
Wysłano: poniedziałek, 10 sierpnia 2026 14:09
Do: petycje
Temat: Petycja
Załączniki: Petycja do Prezydenta podpisana

Dzień dobry

Niniejszym załączam podpisany druk petycji

PETYCJA

o zawetowanie ustawy potocznie zwanej „Lex szarlatan”

Pucice, dnia 10.08.2026 r.

Wnoszący petycję:

Pozdrawiam serdecznie

Pucice, dnia 10.08.2026 r.

Wnoszący petycję:

Adresat: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Karol Nawrocki Kancelaria Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

PETYCJA

o zawetowanie ustawy potocznie zwanej „Lex szarlatan”

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w interesie publicznym, wnoszę o **odmowę podpisania (zawetowanie) ustawy potocznie zwanej „Lex szarlatan”** i przekazanie jej Sejmowi do ponownego rozpatrzenia.

UZASADNIENIE

Jako obywatel RP dostrzegam ogromne i niepokojące podobieństwo wprowadzanych rzeczoną ustawą sposobów działania służb państwowych do tych, które były stosowane wobec obywateli i przedsiębiorców podczas tzw. lockdownów.

Wydane w tamtym czasie tysiące wiążących prawnie wyroków sądowych wykazały bezpodstawność tysięcy decyzji urzędników (w tym pracowników i dyrekcji Państwowych Powiatowych Inspekcji Sanitarно-Epidemiologicznych). Decyzje te uderzały w różne formy działalności gospodarczej, odbierając tysiącom Polaków z dnia na dzień możliwość zarabiania pieniędzy i utrzymania rodzin w trybie czysto administracyjnym. Skutkowało to dramatami życiowymi, w tym samobójstwami i kryzysami psychicznymi, a także głęboko podważyło zaufanie społeczne do instytucji państwowych. Zmuszało to pokrzywdzonych do wydawania środków na obsługę prawną, której koszty ostatecznie – na skutek przegranych przez państwo procesów – poniósł Skarb Państwa. Poszkodowani przez długie lata procesów odwoławczych mieli zablokowaną możliwość działalności, a nałożone decyzją administracyjną kary finansowe musieli uiszczać z góry, zanim sądy nakazały ich zwrot. Powtórzenie tego mechanizmu w nowej ustawie jest niedopuszczalne.

Ograniczenie prawa do obrony i władza absolutna urzędnika Główną i w zasadzie jedyną drogą zewnętrznej obrony w procedowanej ustawie jest złożenie skargi do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA). Sądy administracyjne w Polsce badają jednak sprawę pod kątem legalności procedur (czy urzędnik nie złamał przepisów w trakcie postępowania), a nie merytoryki. Nie będą one analizować np. tego, czy kwestionowana terapia faktycznie działa na pacjentów lub czy jest zgodna z tzw. aktualną wiedzą medyczną. Sprawy przed WSA ciągną się miesiącami, a w tym czasie obowiązuje natychmiastowy zakaz wydany przez Rzecznika Praw Pacjenta (RPP).

Decyzja Rzecznika będzie wręcz ostateczna i niepodlegająca merytorycznej weryfikacji sądowej. Nawet oskarżeni o najcięższe zbrodnie mają prawo do merytorycznej obrony przed sądami powszechnymi trzech instancji, często bez stosowania natychmiastowych sankcji na etapie postępowania. Tymczasem ustawa zakłada nakładanie kar z góry m.in. za poglądy i wypowiedzi, co pozbawia obywateli fundamentalnego prawa do obrony. Nadanie jednemu urzędnikowi władzy, której nie posiadają nawet sądy powszechne, jest absurdem i bezprawiem.

Stanowi to jawne naruszenie **Art. 42 ust. 2 i 3 Konstytucji RP**, który gwarantuje prawo do obrony we wszystkich stadiach postępowania oraz zasadę domniemania niewinności, a także **Art. 31 Konstytucji RP** o granicach ograniczania wolności i praw konstytucyjnych.

Orzecznictwo sądów administracyjnych i Trybunału Konstytucyjnego Należy przypomnieć, jak sądy administracyjne oceniały podobne blankietowe przekazywanie uprawnień organom władzy wykonawczej w czasie lockdownu:

„Niedopuszczalne jest natomiast przyjmowanie w ustawie uregulowań blankietowych, pozostawiających organom władzy wykonawczej swobodę normowania ostatecznego kształtu owych ograniczeń, a w szczególności wyznaczania zakresu tych ograniczeń (...) Naruszenie istoty wolności konstytucyjnej następuje wówczas, gdy wprowadzone ograniczenia dotyczą podstawowych uprawnień składających się na treść danej wolności i uniemożliwiają realizację przez tę wolność funkcji, jakie ma ona spełniać w porządku prawnym opartym na założeniach konstytucyjnych”. (*Wyrok WSA w Gorzowie Wlkp., sygn. II SA/Go 820/21 oraz II SA/Go 607/21*)

„W sytuacji, gdy nie doszło do wprowadzenia któregośkolwiek z wymienionych w Konstytucji RP stanów nadzwyczajnych, żaden organ państwowy nie powinien wkraczać w materię stanowiącą istotę wolności działalności gospodarczej.” (*Wyrok WSA w Szczecinie, sygn. II SA/Sz 839/21*)

Analizując kilkuset prawomocnych wyroków dotyczących działań urzędniczych z tamtego okresu, sądy wytykały rażące łamanie Kodeksu postępowania administracyjnego (m.in. art. 6, 7, 8, 9, 10 i 12 k.p.a.), w tym brak zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu:

„Sąd stwierdza, że rację ma skarżąca i Rzecznik podnosząc zarzut naruszenia art. 10 k.p.a. (...) załatwienie sprawy wymierzenia kary administracyjnej ex post (...) nie jest

załatwieniem sprawy w stanie niecierpiącym zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego (...) Sąd zauważa przy tym także, że całkowicie umknęło organom orzekającym (...) że ustawodawca obok szybkości postępowania nakazał organom wnikliwość działania.” (Wyrok WSA w Warszawie, sygn. VII SA/Wa 1471/20)

„(...) zaskarżona decyzja oraz poprzedzająca ją decyzja organu powiatowego zostały wydane z naruszeniem przepisów postępowania (...) naruszenia zasady praworządności (...) zasady pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej poprzez niekierowanie się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania”. (Wyrok WSA w Warszawie, sygn. VII SA/Wa 1635/20)

Podsumowanie i skutki finansowe dla Skarbu Państwa Wejście w życie ustawy potocznie zwanej „Lex szarlatan” w obecnym kształcie doprowadzi do lawiny procesów odwoławczych. Setki pokrzywdzonych obywateli docelowo wygra sprawy przeciwko decyzjom Rzecznika Praw Pacjenta, co będzie skutkowało gigantycznymi odszkodowaniami wypłacanymi z budżetu państwa. Koszty te w oczywisty sposób nie zostały skalkulowane przez ustawodawcę.

Niniejsza petycja stanowi ostrzeżenie i formalny dowód na to, że skutki wejścia w życie tych przepisów są łatwe do przewidzenia. Wdrożenie rażąco niekonstytucyjnego prawa może w przyszłości stanowić podstawę do pociągnięcia osób odpowiedzialnych do odpowiedzialności karnej, w tym z art. 231 k.k. (niedopełnienie obowiązków / przekroczenie uprawnień).

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

ZAŁĄCZNIK WNOSZĄCEGO: Wykaz sygnatur orzeczniczych i aktów prawnych stanowiących podstawę petycji

Wykaz sygnatur wyroków Wojewódzkich Sądów Administracyjnych:

1. II SA/Go 820/21 – Wyrok WSA w Gorzowie Wlkp.
2. II SA/Go 607/21 – Wyrok WSA w Gorzowie Wlkp.
3. II SA/Sz 839/21 – Wyrok WSA w Szczecinie
4. VII SA/Wa 1471/20 – Wyrok WSA w Warszawie
5. VII SA/Wa 1635/20 – Wyrok WSA w Warszawie

Wykaz sygnatur wyroków Trybunału Konstytucyjnego wskazujących na niedopuszczalność blankietowych uregulowań ustawowych:

1. P 11/98 (wyrok TK z 12.01.2000 r.)
2. P 2/98 (wyrok TK z 12.01.1999 r.)
3. P 24/05 (wyrok TK z 25.07.2006 r.)

4. K 10/97 (wyrok TK z 08.04.1998 r.)
5. K 28/98 (wyrok TK z 09.11.1999 r.)
6. Kp 1/09 (wyrok TK z 13.10.2010 r.)

Wykaz naruszonych norm prawnych, na które regularnie powoływały się sądy uchylając analogiczne urzędnicze decyzje nakazowe i kary administracyjne:

- **Konstytucja RP:** Art. 7, Art. 22, Art. 31, Art. 41 ust. 1, Art. 42, Art. 52 ust. 1, Art. 57, Art. 87, Art. 92 ust. 1, Art. 228 ust. 1, Art. 233 ust. 1 i 3.
- **Prawo Międzynarodowe:** Art. 2 ust. 1 Protokołu nr 4 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; Art. 12 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych.
- **Kodeks Postępowania Administracyjnego:** Art. 6, Art. 7, Art. 7a § 1, Art. 8 § 1, Art. 9, Art. 10 § 1 i 2, Art. 12, Art. 77.

Z poważaniem,